

РЕШЕНИЕ

№ 7555

гр. София, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8481** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Д. Н. П., срещу решение № 20147350 от 28.06.2021 г. по НАХД № 227/21 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 20-4332-020883/01.12.2020 г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“ /СДВР - ОПП/, с което на касатора на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП – „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и на осн. чл. 174, ал. 2, във вр. с чл. 174, ал. 1 от ЗДвП са наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 36 месеца, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и необосновано. В съдебно заседание, представляван от адв. Й., моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за

основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20147350 от 28.06.2021 г. по НАХД № 227/21 г., СРС е потвърдил НП № 20-4332-020883/01.12.2020 г., издадено от началник група към СДВР - ОПП, с което на Д. Н. П., на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева, на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП – „глоба“ в размер на 10 /десет/ лева и на осн. чл. 174, ал. 2, във вр. с чл. 174, ал. 1 от ЗДвП са наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 36 месеца.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон и изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Районният съд правилно и подробно е обсъдил, както приложените по делото писмени доказателства – АУАН, докладна записка, разпечатка от паметта на техническо средство „Алкотест дрегер“, талон за медицинско изследване за МБАЛ „Света А.“ № 080165, Справка картон на водача, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания на св. И., Л. и Д., от които безспорно се установява извършването на посочените в АУАН и НП нарушения. Настоящата инстанция не възприема възражението на касатора, че свидетелите не си спомнят в детайли случая и това, че има разминаване в това, дали автомобилът е бил паркиран. Въпреки, че показанията на свидетеля - очевидец, разпитан в първоинстанционното производство, не са достатъчно конкретни, от това не произтича по необходимост извод за недоказаност на административнонаказателното обвинение. В този смисъл и не би следвало да се отрича възможността от тях да се извеждат доказателствени изводи. Предвид на непрекъснатата дейност по контролиране безопасността на движението и съставяне на АУАН, включени в служебните им функции, неоправдано е да се очаква от тези лица да си спомнят конкретната обстановка, при която е извършено всяко нарушение, както и да идентифицират нарушителите. Достатъчно е, че отразените в акта констатации не са били отречени, а и съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Твърденията, че автомобилът е бил паркиран, че му е сменяно предното стъкло, че пътят е кратък, следва да се приемат единствено необосновани защитни тези на касатора. Словесното описание на нарушенията е точно, ясно и недвусмислено, както и съответства на състава на административните нарушения, за които е ангажирана отговорността на водача на МПС. Безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП

нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. От приложеното по делото писмени доказателства, не се установява привлеченото към отговорност лице да се е явило навреме в лечебното заведение за медицинско изследване и определяне на концентрацията на алкохол в кръвта. Разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП вменява забрана на водача на ППС да управлява ППС под въздействието на алкохол, наркотици и други упойващи вещества. В случая касаторът е управлявал МПС след употреба на алкохол, с концентрация на алкохол в кръвта си в размер на 1,08 промила. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма. АНО е наложил на осн. чл. 174, ал. 2, във вр. с чл. 174, ал. 1 от ЗДвП „глоба” в размер, предвиден за такъв вид нарушение при условията на повторност, предвид представените доказателства за наличието на влязло в сила НП № 19-1006-002603/26.07.2019 г., влязло в законна сила на 06.09.2019 г.

В същото време е безспорно доказано, че касаторът е извършил и нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 и на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, като не е представил СУМПС и СРМПС. Съобразно цитираните норми, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, както и свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява и за тегленото от него ремарке. Въззивния съд правилно е посочил, че законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора, като АНО е наложил „глоба“, която изцяло съответства по размер със санкционните норми на чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 1 и чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20147350 от 28.06.2021 г. по НАХД № 227/21 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.